

حقوق بشر آمریکایی در بیانات رهبر معظم انقلاب

(از سال‌های ۱۳۵۹ تا ۱۳۹۳)

زهره سعادت^۱، زهرا رضایی^۲

چکیده

عبارت حقوق بشر و دفاع از آن از پرکاربردترین اصطلاحات سیاسی و حقوقی در دوره معاصر است و شاید هیچ شعاری بیش از ادعای دفاع از آن برای جلب توجه ضعیفان و مظلومان اثرگذار نبوده است. این موضوع به دستاویز مهم تبلیغاتی قدرت‌های استعمارگر تبدیل شده که با بهره‌گیری نامشروع از آن، استعمار نورا سامان داده‌اند و با برجسته کردن برخی حقوق برای ایجاد جنگ روانی رسانه‌ای از سویی و تزییع حقوق اساسی بشر با جنگ‌افروزی‌ها به بهانه‌های واهی ازسوی دیگر، تضاد عینی را به‌نمایش گذاردند. سازمان‌های جهانی حقوق بشر، ساختار نوینی برای استعمار مدرن و پوششی برای توجیه اقدامات ضد بشری قدرت‌های جهانی است. پژوهش حاضر به‌روش کتابخانه‌ای انجام شده و به توصیف و تحلیل حقوق بشر آمریکایی در بیانات رهبر معظم انقلاب (از سال‌های ۱۳۵۹ تا ۱۳۹۳) می‌پردازد. کارکرد موضوع حقوق بشر و نهادهای جهانی حقوق بشری در دیپلماسی قدرت‌های مستکبر جهان یعنی، آمریکا و هم‌پیمانانش، ابزار و پوششی برای توجیه اقدامات ضد بشری خود از نگاه رهبر انقلاب تحلیل و بررسی می‌شود.

واژگان کلیدی: حقوق بشر، حقوق بشر اسلامی، حقوق بشر آمریکایی،

اعلامیه جهانی حقوق بشر.

۱. دانش‌آموخته کارشناسی حقوق و معارف اسلامی از کشور افغانستان، مجتمع آموزش عالی بنت‌الهدی، جامعه‌المصطفی (ص) العالمیه، قم، ایران.

۲. مدرس گروه علمی-تربیتی حقوق، مجتمع آموزش عالی بنت‌الهدی، جامعه‌المصطفی (ص) العالمیه، قم، ایران.

۱. مقدمه

واژه حقوق بشر و دفاع از آن از پرکاربردترین اصطلاحات سیاسی و حقوقی در دوره معاصر است و شاید هیچ شعاری بیش از ادعای دفاع از آن برای جلب توجه ضعیفان و مظلومان اثرگذار نبوده است. از این رو، بیش از هر مفهوم دیگری مورد سواستفاده قدرت‌های استعمارگر قرار گرفته و با استفاده از آن، استعمار نو را سامان داده‌اند. سازمان‌های جهانی حقوق بشری ساختار نوین استعمار مدرن و پوششی برای توجیه اقدامات ضد بشری قدرت‌های جهانی است. توسعه این گفتمان در میان همه ملل و دولت‌ها و تبدیل شدن آن به میثاق جهانی در قرن جدید سبب شد که دولت‌های مستکبر و استعمارگر برای استعمار نوین خود در مقام چاره‌جویی از همین عنوان سوءاستفاده کنند و با استفاده از ظرفیت رسانه‌ای جهانی خود در تحریف تعاریف و مصادیق این موضوع، اذهان مردم جهان را به‌سویی که مطلوب اهداف استعمار خود است، مدیریت کنند. حقوق بشر آمریکایی، زاییده استعمار رسانه‌ای جریان استعمار و استکبار در قرن اخیر است. اساس کار نهادهای جهانی حقوق بشری برپایه تحقق عدالت و احقاق حقوق همه انسان‌ها به‌صورت یکسان شکل نگرفته است، بلکه با ملاحظه کارنامه سیاه این نهادها می‌توان گفت که تبعیض و ترجیح نژادی، قومی، دینی و... مبنای اصلی تصمیمات این نهادهاست. بشر در نگاه آنها مساوی همه انسان‌ها نیست، بلکه از نظر آنها احقاق حقوق بشری اولویت دارد که در راه تأمین منافع قدرت‌های جهانی باشد.

۲. مفهوم‌شناسی

۲-۱. حقوق بشر

عبارت حقوق بشر از دو واژه حق و انسان تشکیل شده است که از هر دو واژه در مکاتب مختلف، تعاریف گوناگونی دارند. برخی حق را امتیاز حیات و موجودیت هر موجود می‌دانند که هر موجود از نظر موقعیت خود، آن را نسبت به دیگری مطالبه می‌کند. (بطحایی، ۱۳۸۳، ص ۱۱۲) برخی دیگر آن را به معنای اعتباری اجازه می‌دانند؛ یعنی اجازه داشتن ذی حق، اختیار و عدم مانع از

استفاده (ابراهیمی، ۱۳۸۲، ص ۱۱۷) و برخی به معنی ارفاق و امتیاز قانون به شخص به همراه پشتیبانی می‌دانند (امیر ارجمند، ۱۳۸۱، ص ۲۹). در واژه‌شناسی حق، معانی اعتبار، حکم، امتیاز، سلطنت، ولایت، سود، منفعت، قدرت، ادعا، آزادی، امتیاز مطرح شده است (نبویان، ۱۳۸۸، ص ۱۸۱). انسان نیز در نظام‌های حقوقی مکاتب مختلف، تعاریف متعددی دارد. در حقوق بشر معاصر، انسان جنبه مادی دارد و شناخت او از رهگذر علم و تجربه حاصل می‌شود (نبویان، ۱۳۸۸، ص ۱۳۱)، اما در اسلام، انسان موجودی خداجوست و با ارتباط وی با توحید، نبوت، معاد، مسائل اخلاقی و احکام اجتماعی شناخته می‌شود (مصباح یزدی، ۱۳۸۸، ص ۳۲-۴۰). با توجه به تعاریف مذکور از حق و انسان، حقوق بشر به معنی سلطه، اختیار، امتیاز و توانایی انسان و از سنخ امتیاز برای دارنده حق است و با توان و اختیار تلازم دارد و به تعبیری، حق بشری، امتیاز حمایت‌شده است. حقوق بشر معاصر دربردارنده حقوق افراد در مقابل دولت‌هاست و کارکرد اصلی آن، تحدید قدرت دولت در مقابل فرد و عامل تعهد دولت‌ها در تضمین و حمایت از حقوق افراد است (قاری سید فاطمی، ۱۳۸۸، ص ۳۱).

۲-۲. حقوق بشر در اسلام

پرداختن به حقوق بشر از تعالیم جدایی‌ناپذیر تعالیم انبیا بود و پس از طلوع اسلام با نام کرامت انسانی مورد توجه قرار گرفت: «وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا» (اسراء: ۷۰) و آن قدر اهمیت یافت که از مؤلفه‌های اصلی مسلمان بودن به شمار رفت تا جایی که پیامبر ﷺ فرمود: «مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَتَادَى يَا لِلْمُسْلِمِينَ فَلَمْ يَجِبْهُ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ» (طوسی، ۴۶۰، ۶/۱۷۵).

۲-۳. اعلامیه جهانی حقوق بشر

دکترین (گفتمان) حقوق بشر در شکل‌گیری قوانین بین‌المللی بسیار تأثیرگذار بوده است و صلح بین‌الملل تنها بر محور آن شکل می‌گیرد. شکل‌گیری اعلامیه جهانی حقوق بشر در سال ۱۹۴۸ میلادی است. برای اولین بار حقوقی را که تمام انسان‌ها مستحق آن هستند به صورت

جهانی و در قالب یک میثاق بین‌المللی بیان می‌کند و نمونه‌ای از همین دکترین است (Harris, 2004, ص 655).

۲-۴. حقوق بشر آمریکایی

با توسعه گفتمان حقوق بشر در سازمان ملل و تبدیل آن به میثاق جهانی در قرن جدید، دولت‌های مستکبر و استعمارگر برای استعمار نوین خود از همین عنوان سوءاستفاده کرده با استفاده از ظرفیت رسانه‌ای جهانی خود در تحریف تعریف بشر و مصادیق حقوق بشر، اذهان مردم جهان را به‌سوی که مطلوب اهداف استعمار خود است، مدیریت کردند. حقوق بشر آمریکایی زاینده استعمار رسانه‌ای جریان استعمار و استکبار در قرن اخیر است.

۲-۵. تبعیض نژادی

این واژه، برعکس برابری انسان‌هاست. یکی از زمینه‌ها و مبانی اصلی حقوق و آزادی‌های فردی و از ارزش‌های بنیادین حقوق بشر مدرن، برابری انسان‌هاست. به‌موجب ماده اول اعلامیه جهانی حقوق بشر، انسان‌ها از نظر حیثیت و حقوق برابر هستند. این برابری شامل: تساوی همه افراد در برابر قانون و حمایت یکسان قانونی از همگان است. اعلامیه اسلامی حقوق بشر نیز در ماده یک، همگان را در اصل شرافت انسانی و بدون هرگونه تبعیض با یکدیگر برابر می‌داند و اعلام می‌دارد هرگونه تبعیض از نظر نژاد، رنگ، زبان، جنس، اعتقاد دینی یا وابستگی سیاسی ممنوع است. (امیر ارجمند، ۱۳۸۱، ص ۱۰۴)

۳. پیشینه موضوع حقوق بشر

ایده حقوق بشر (Human rights) به قدمت تمدن بشری است و بارقه‌های حقوق بشر در سیر تحول تاریخی قبل از ابداع اصطلاح حقوق بشر در نظام مدرن به شیوه‌های گوناگون در قانون حمورابی پادشاه بابل در سال‌های (۱۷۳-۱۶۵۸ ق.م) دیده می‌شود. در قانون حمورابی، جامعه به سه بخش: انسان‌های آزاد، تابع و برده تقسیم شده است. هرچند منشور حمورابی در موضوع حقوق بشر بسیار ابتدایی است، اما نخستین گام به‌سوی حقوق انسان‌هاست.

منشور کوروش کبیر نیز دربردارنده آزادی به معنای حق بشر است و آزادی ملل در منشور مذکور مورد توجه قرار گرفته است. منشور کوروش کبیر پس از فتح بابل، نخستین و قدیمی‌ترین سند تاریخی در حوزه حقوق بشر است. در تاریخ رم نیز ردپایی از حقوق و تکالیف شهروندان رومی وجود دارد. ادیان از جمله مسیحیت نیز منادی صلح و محبت و رهایی انسان‌ها بوده و اسلام نیز از آغاز خود ندای آزادی و نجات بشر را سر داده است (ذاکریان، ۱۳۹۰، ص ۸-۳۷). این موضوع از تعالیم جدایی‌ناپذیر تعالیم انبیا بود و پس از طلوع اسلام، پرداختن به حقوق بشر با نام کرامت انسانی مورد توجه قرار گرفت: «وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا» (اسراء: ۷۰) و آن قدر اهمیت یافت که از مؤلفه‌های اصلی مسلمان بودن به‌شمار رفت تا جایی که پیامبر ﷺ فرمود: «مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يُنَادِي يَا لَلْمُسْلِمِينَ فَلَمْ يُجِبْهُ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ» (طوسی، ۴۶۰، ۱۷۵/۴).

در دوره معاصر، انقلاب کبیر فرانسه یکی از نقاط عطف تاریخ در موضوع حقوق بشر است که به دنبال آن و با صدور اعلامیه حقوق بشر و شهروند ۱۷۸۹، حقوق بشر به حقوق موضوعه راه یافت و برای مردم حق را شناسایی و برای دولت، تکلیف ایجاد کرد. (On Human Rights, Griffin:9) اعلامیه استقلال ۱۷۷۶ آمریکا نیز از بنیان‌های نظام بین‌الملل حقوق بشر است. همچنین در میثاق ۱۹۱۹ جامعه ملل نیز به‌طور ابتدایی حقوق بشر مورد تأکید قرار گرفته است. بعد از جنگ جهانی دوم، بیم وقوع جنگ دیگری، ضرورت تدوین حقوق بشر و حمایت از آن در برابر مداخله دولت‌ها را ایجاب کرد که با تصویب منشور ملل متحد در سال ۱۹۴۵ محقق شد. طرح نخستین (اعلامیه جهانی حقوق بشر) در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ و طرح دوم در ۱۹۶۶ در قالب دو میثاق حقوق بشری تصویب شد و اعلامیه جهانی حقوق بشر هم‌اکنون بهترین وسیله تفسیر مقررات منشور ملل متحد در زمینه حقوق بشر است.

۳-۱. هدف از تأسیس نهادهای حقوق بشری

با اینکه از وظیفه نهادهای جهانی حقوق بشر از جمله کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد رصد کردن میزان رعایت قوانین بین‌المللی حقوق بشر توسط حکومت‌ها و بررسی شکایت‌های نقض حقوق بشری و اقدام برای احقاق حقوق مظلومین در برابر تعدی‌کنندگان به حقوق انسان‌هاست در عمل، هدف از تأسیس این نهادها توجیه استعمار نوین در پوشش‌های حقوق بشری به جای شیوه قدیم استعمار است. در نگاه رهبر انقلاب، تأسیس و اداره مجامع حقوق بشری توسط ناقضان حقوق بشر، نیرنگ و وسیله‌ای برای فشار بیشتر است. ایشان در این باره می‌فرماید: «طرح قضیه حقوق بشر از طرف سردمداران آمریکا، چه حالا و چه در روزهای قبل، یک دکان و یک وسیله برای استفاده بیشتر است. اینها به حقوق بشر اعتقاد ندارند» (۱۳۶۹/۱/۲). ایشان درباره شیوه اجرای این نقشه شوم می‌فرماید: «حقوق بشر یک حقه است. آمریکا و بسیاری از قدرت‌های بزرگ به حقوق بشر اعتقاد ندارند و دروغ می‌گویند. طرح مسئله حقوق بشر، برای فریب و وسیله فشار است، برای این است که اگر خواستند دولتی را زیر فشار افکار عمومی قرار بدهند با تهمت نقض حقوق بشر زیر فشار قرار بدهند و خودشان را متولی حقوق بشر در دنیا معرفی کنند، آن جایی هم که لازم می‌دانند به عنوان طرفداری از حقوق بشر، حتی قوای نظامی وارد یک کشور بکنند و حکومت آن کشور را تغییر بدهند!» (۱۳۶۹/۱/۲). «طرح قضیه حقوق بشر از طرف سردمداران آمریکا چه حالا و چه در روزهای قبل، یک دکان و یک وسیله برای استفاده بیشتر است. اینها به حقوق بشر اعتقاد ندارند. اینها کسانی هستند که در مقابل چشمشان، حکومت صهیونیستی در کشور فلسطین، مردم فلسطین را به بدترین وجهی زیر فشار و کشتار و اختناق و شکنجه قرار می‌دهد و آنها حاضر نیستند حتی به زبان، عمل او را محکوم کنند. فلسطینی‌ها انسان نیستند؟! حقوق بشر شامل فلسطینی‌ها نمی‌شود؟!» (۱۳۶۹/۱/۲).

۴. بزرگ‌ترین مدعیان حقوق بشر

اگرچه شعار دفاع حقوق بشر برخاسته از تعالیم ادیان است، اما ناقضان حقوق بشر برای توجیه اقدامات ضد بشری خود و جلوگیری از تقابل با وجدان‌های بیدار، معیارها و تعاریف را قلب کرده و با جنگ رسانه‌ای، جای ظالم و مظلوم را عوض و خود در جایگاه مدعی با شعار دفاع از حقوق بشر درصدد دفاع از ناقضان حقوق بشر برمی‌آیند. رهبر معظم انقلاب با اشاره به این نکته می‌فرماید: «دفاع امثال آمریکا از حقوق بشر، برای ملت‌ها و مظلومان دنیا هم خنده‌آور و هم گریه‌آور است. از طرفی، خنده‌آور و مضحکه است؛ زیرا خود نقض‌کنندگان درجه اول حقوق بشر، سنگ حقوق بشر را به سینه می‌زنند! چه کسانی داعیه حقوق بشر دارند؟ کسانی که همین امروز از پنجه‌هایشان، خون مردم فلسطین می‌چکد. حالا هرچه در سال‌های گذشته، در شرق و غرب عالم - در آفریقا و آسیا و در جاهای گوناگون - ملت‌ها را نابود کردند و کشتند و بشر و حقوق بشر را به مسخره گرفتند به جای خود محفوظ. همین امروز رژیم صهیونیستی به پشتیبانی آمریکا و هم‌پیمانانش، ملت فلسطین را با بدترین و فجیع‌ترین وضعی، زیر فشار و شکنجه قرار داده و خون مردم و شهدای فلسطین به گردن او ست. چنین انسان‌هایی دم از حقوق بشر می‌زنند! این مضحکه و تمسخر نیست؟! از طرف دیگر، گریه‌آور هم است. برای بشریت مصیبتی از این بالاتر نیست که مفاهیم و ارزش‌های انسانی، این‌طور در دست‌وپای این سیاست‌بازان خبیث بیفتد» (۱۳۶۹/۹/۷).

۵. تعریف بشر در نگاه مدعیان حقوق بشر

با بررسی عملکرد سازمان‌های جهانی حقوق بشر از زمان تأسیس تاکنون، می‌توان نتیجه گرفت که واژه بشر در نگاه آنها نه به معنای همه آحاد بشر - فارغ از نژاد، قومیت، مکان و زمان، بلکه به معنای تبعیض و ترجیح قومی و نژادی است و اساس تأسیس این مراکز، احقاق حقوق بخش خاصی از بشر و استعمار و سلطه بر بخش دیگر است و حمایت از این بخش خاص از بشر تنها شامل افرادی است که همسو با اهداف استعماری آنها هستند و اگر در تعارض با

اهداف آنها باشند حقوقشان ارزشی ندارد اگر چه متعلق به جغرافیای خودشان باشند. دوگانگی رفتار آمریکا و اروپا و سازمان‌های تابعه آنها در موضوع حقوق بشر و سکوت اختیار کردن در موارد نقض حقوق بشر در مواردی که منافع خود در میان است و انتقاد از نقض آن در مواردی منافع مخالفان خود در بین است، حاکی از همین دوگانگی در استانداردهای آمریکا در معنای بشر و حقوق بشر است. رهبر انقلاب در بیانی به این نکته مهم اشاره می‌فرماید: «همان کسانی که به نام حقوق بشر در کشورهای اروپایی، شهروندان خودشان را سعی می‌کنند از علی‌الظاهر آزادی‌ها و امکانات و رفاه برخوردار کنند هزار، هزار انسان‌ها را بمباران می‌کنند در کشورهای دیگر و از بین می‌برند این به چه معنی است؟ آیا غیر از این است که از نظر آنها و در فرهنگ سلطه‌ای که بر دنیا حاکم است بشر دو نوع است: يك بشري که باید از حقوق او دفاع کرد و يك بشري که دارای حقی نیست و کشته شدن او و از بین رفتن او و برده‌گیری او و سلطه بر او و غصب ثروت‌های او کار جایزی است. این نظام بر دنیا حاکم است» (۱۳۶۵/۱۱/۹). «ما تا مدتی پیش گمان می‌کردیم که این غربی‌ها و آمریکایی‌هایی که پرچم حقوق بشر را به دروغ در دست گرفته‌اند برای بشر آسیایی، آفریقایی و آمریکای لاتین و مانند اینها ارزشی قائل نیستند و ارزش را فقط برای خودشان قائلند، اما حالا معلوم شد که برای هیچ بشری ارزش قائل نیستند و اگر یک وقت خواست‌ها و شهواتشان اقتضا کند، حاضرند هر نوع انسانی را مربوط به هر منطقه از عالم که باشد، نابود کنند. در همین چند هفته پیش، دیدید که در آمریکا یک گروه را که به گفته دولت آمریکا عقیده انحرافی داشتند، کشتند و در آتش سوزاندند؟!» (۱۳۷۲/۲/۸).

۶. کارنامه نهادهای جهانی حقوق بشری

با کمال تأسف باید اذعان کرد که کارنامه هشتادساله این نهادها بیانگر این است که این نهادها نه تنها در این مورد اقدام مؤثری نمی‌کنند، بلکه با حمایت از ناقضان حقوق بشر یا سکوت (به جای اقدام) به اهرمی برای چپاول و ظلم بیشتر ناقضان حقوق بشر تبدیل شده‌اند. رهبر انقلاب درباره کارنامه سیاه این نهادهای جهانی می‌فرماید: «سازمان ملل برای

ملت‌ها چه کرده و امروز چه می‌کند؟ در کدام يك از مسائل اساسی ملت‌ها و مصیبت‌های بزرگ سازمان ملل توانسته يك نقش فعالی ایفا کند؟ در کجا سازمان ملل علیه ستمگران به یاری مظلومان شتافته؟ کی سازمان ملل توانسته قدرت‌های بزرگ و ستمگر را وادار کند که از زورگویی دست بردارند؟ سازمان ملل و سازمان‌های وابسته به سازمان ملل چه فرهنگی و چه اقتصادی و فنی و غیره تحت تأثیر قدرت‌های بزرگند» (۱۳۶۵/۱۱/۹). همچنین می‌فرماید: «آیا تلاش‌هایی که در طول این دو قرن اخیر حداقل و به خصوص نیم‌قرن اخیر حول وحوش جنگ دوم تا امروز به نام حقوق بشر انجام گرفته تلاش‌های موفقی بوده یا نه؟ و آیا این گفتن‌ها و گردهمایی‌ها و اجتماع در سازمان ملل و ادعاهایی که در باب حقوق بشر صادر شده، توانسته است بشر را به حقوق واقعی خود نزدیک کند و یا حداقل بخش عمده‌ای از بشر محروم مانده از حقوق را به این حقوق برساند یا نه؟ پاسخ به این سؤال چندان مشکل نیست؛ زیرا مشاهده واقعیت‌های امروز جهان کافی است تا به هر منصف و مطلعی ثابت کند که این تلاش‌ها تاکنون موفق نبوده است» (۱۳۶۵/۱۱/۹).

۷. عدم استقلال نهادهای جهانی حقوق بشر

بدیهی است وقتی سازمان‌های جهانی حقوق بشری برای توجیه استعمار نو متولد شده‌اند اداره‌کنندگان آن نیز دست‌نشانده آنها خواهند بود و استقلالی در تصمیم و عمل نخواهند داشت. رهبر انقلاب درباره اداره این نهادها توسط قدرت‌های بزرگ و عدم استقلال آنها می‌فرماید: «قدرت‌های بزرگ جهانی همان کسانی هستند که بیشترین شعار را در باب حقوق بشر آنها دادند و سازمان ملل را آنها تشکیل دادند و امروز هم سازمان ملل در اختیار آنهاست. فقر اقتصادی و گرسنگی و انسان‌میری و کودکی‌میری در کشورهای متعددی از دنیا نتیجه دخالت و ظلم و غصب و فشار همان قدرتهاست. کی سرزمین با برکت آفریقا را به این روز درآورده؟ کی ملت بنگلادش و هند را سالیان دراز استعمار کرده و با وجود داشتن منابع طبیعی و امکان زیست خوب وضع آنها را به‌حالی درآورده که امروز شاهد مرگ‌های ناشی از گرسنگی

در این کشورها هستیم؟ چه کسی ثروت‌های کشورهای جهان سوم را به غارت برده و به بهای گرسنگی و فقر و محرومیت و سیاه‌روزی این ملت‌ها، این تکنولوژی پیچیده و این ثروت انبوه را برای خود به وجود آورده است؟ می‌بینیم که همین تشکیل‌دهندگان سازمان ملل و بنیان اصلی اعلامیه حقوق بشر و کسانی که متأسفانه امروز هم همچنان با پروری دم از جانبداری از این اعلامیه می‌زنند. بانی اصلی بدبختی ملت‌ها اینها هستند» (۱۳۶۵/۱۱/۹). «سازمان ملل و کمیته حقوق بشر و سازمان‌های مختلف گوشه و کنار عالم منتظرند ببینند آمریکا با چه کسی بد است، تا به بهانه حقوق بشر، روی او فشار بیاورند! اینها در مقابل حوادث کشمیر و فلسطین، لب از لب باز نمی‌کنند، انگار که هیچ اتفاقی نیفتاده است. از مسلمانان کشمیر در يك تظاهرات، ده‌ها نفر انسان را می‌زنند و می‌کشند، ولی تمام داعیه‌های طرفداری از حقوق بشر در دنیا فراموش می‌شود و انگار چنین چیزی اتفاق نیفتاده است» (۱۳۶۹/۳/۲).

۸. تبعیض نژادی و قومیتی منشأ نقض حقوق بشر جهانی

اساس نهادهای جهانی حقوق بشری بر پایه تحقق عدالت و احقاق حقوق همه انسان‌ها به صورت یکسان شکل نگرفته است، بلکه با ملاحظه کارنامه سیاه این نهادها می‌توان گفت که تبعیض و ترجیح نژادی، قومی، دینی و... مبنای اصلی تصمیمات این نهادهاست. بشر در نگاه آنها مساوی همه انسان‌ها نیست، بلکه از نظر آنها احقاق حقوق بشری اولویت دارد که برای تأمین منافع قدرت‌های جهانی باشد. رهبر انقلاب درباره این تبعیض در ملاک‌های اقدامات حقوق بشری این نهادها می‌فرماید: «در بسیاری از کشورهای اروپایی، اقلیت مسلمان مورد آزار و تبعیض و تحقیر قرار می‌گیرد، اما آنها که در همه امور کشورهای دیگر زیر موضوع دفاع از حقوق بشر دخالت می‌کنند و حتی از تحریک انگیزه‌های قومی و مذهبی در مواردی که لازم بدانند، ابا نمی‌کنند کمترین اشاره‌ای به حق تضييع شده این مظلومان نکرده و با سکوت و عمل خود به ستمی که بر مسلمین می‌رود مهر تأیید می‌زنند» (۱۳۶۸/۹/۲). «اگر می‌بینیم که دستگاه‌های به اصطلاح طرفدار حقوق بشر در مقابل چشم خودشان مشاهده می‌کنند که

در کشمیر، ده‌ها مسلمان مورد کشتار بی‌رحمانه قرار می‌گیرند و دم نمی‌زنند به خاطر این است که مردم آنجا مسلمانند. حقوق بشر معتبر است مگر در مورد مسلمانان» (۱۳۶۹/۳/۲).

۹. بزرگ‌ترین ناقضان حقوق بشر در جهان

ملاحظه آمار نقض حقوق بشر توسط دولت‌ها نشان می‌دهد که بزرگ‌ترین نقض حقوق بشر در جهان، توسط قدرت‌های سلطه‌طلب جهانی و دولت‌های مورد حمایت آنها انجام می‌شود. در صدر این ناقضان، دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی و برخی از دولت‌های اروپایی مانند انگلیس و فرانسه که پیش‌گامان استعمار قدیم بوده‌اند، قرار دارند. رهبر انقلاب در این باره می‌فرماید: «تا آنجایی که بنده اطلاع دارم، هیچ دولتی را نمی‌شناسم که به قدر دولت آمریکا ناقض حقوق بشر باشد. بنده با ملاحظه آمار، ارقام و حوادثی که در این چند سال پیش آمده — چیزی که جلوی چشم خود ما بوده است — به این نتیجه می‌رسم که شاید در دنیا دولتی نباشد که به قدر دولت آمریکا نقض حقوق بشر کرده باشد» (۱۳۸۴/۱/۱). «ما به ادعاهای طرفداری از حقوق بشر که امروز از طرف دولت‌ها و سازمان‌های وابسته به ابرقدرت‌ها در دنیا اعلام می‌شود کوچک‌ترین اعتقادی نداریم. ما اینها را فریب و خدعه و دروغ می‌دانیم. ما معتقدیم تروریسم در دامان رژیم آمریکا و بسیاری از حکومت‌های غربی و قدرت‌های زورگویی جهانی پرورش می‌یابد و رشد می‌کند» (۱۳۶۸/۴/۷).

«همه می‌دانند که مجرم‌ترین رژیم‌ها در دنیا در مورد نقض حقوق بشر، آمریکاست که خودش ادعا می‌کند که پرچم‌دار اعاده حقوق بشر و حمایت از حقوق بشر است. کی هزاران و ده‌ها هزار و صدها هزار انسان‌های مظلوم را در ویتنام، در مناطق گوناگون آمریکای جنوبی، در آفریقا و در جاهای دیگر مستقیم و غیرمستقیم از حقوقشان محروم کرده و جان آنها را گرفته، جز آمریکا؟! کدام رژیم در دنیا ظالم‌تر، قسی‌تر، شقی‌تر و بی‌اعتناتر به حقوق انسان از رژیم آمریکاست؟ حالا اینها برای اینکه پس نیفتند، پیش افتادند!». (۱۳۶۴/۹/۸) «چه کسی در این شك می‌کند که دولتی مثل دولت آمریکا مظهر شر و فساد است؟ چه عمل شرارتباری را در دنیا

سراغ دارید که اینها انجام نداده باشند؟ دیدید که در طول این سال‌های متمادی در آفریقا، در آسیا، در آمریکای لاتین، در خاور میانه، در دریا و صحرا، هر جا که آمریکایی‌ها احساس کردند منافعی در آنجا دارند و آن منافع، متوقف بر این است که عده‌ای انسان کشته بشوند، دریغ نکردند! بالین حال، شعار طرفداری از حقوق بشر را هم می‌دهند!» (۱۳۶۹/۱/۲).

«تهیه‌کنندگان اعلامیه حقوق بشر، همان کسانی هستند که خودشان با یک بمب اتم ده‌ها هزار انسان را از بین بردند» (۱۳۶۵/۱۱/۹). «امروز دولت‌هایی ادعای طرفداری از حقوق بشر را می‌کنند که بزرگ‌ترین اهانت‌ها را به بشر کرده‌اند! رژیم‌هایی داعیه آزادی بیان و فکر را در دنیا بلند کرده‌اند که بزرگ‌ترین اختناق‌ها و استبداد‌های عالم از آثار وجود شوم آنهاست!» (۱۳۶۸/۳/۲۸).

«ما به ادعاهای طرفداری از حقوق بشر که امروز از طرف دولت‌ها و سازمان‌های وابسته به ابرقدرت‌ها در دنیا اعلام می‌شود کوچک‌ترین اعتقادی نداریم. ما اینها را فریب و خدعه و دروغ می‌دانیم. ما معتقدیم تروریسم در دامن رژیم آمریکا و بسیاری از حکومت‌های غربی و قدرت‌های زورگوی جهانی پرورش می‌یابد و رشد می‌کند» (۱۳۶۸/۴/۷).

«کدام یک از جنایت‌های عمده را حکام آمریکا انجام نداده‌اند؟! کدام یک از جنایت‌های عمده است که حکام آمریکا انجام نداده باشند؟ آنها چه قدر حکومت ملی را سرنگون کردند؟ دستگاه جاسوسی آمریکا - سیا - چه قدر در آفریقا، در آمریکای لاتین، در قاره آمریکا، در خاورمیانه و در آسیا، آن جایی که لازم دانسته است، وارد شده و حکومتی را که با آن موافق نبوده، توطئه و دسیسه‌چینی کرده تا آن را سرنگون کند؟ از این قبیل فراوان است» (۱۳۶۹/۱/۲).

۱۰. نمونه‌هایی از نقض حقوق بشر توسط آمریکا و هم‌پیمانانش

بر کسی پوشیده نیست که قدرت‌های جهانی عامل توسعه بی‌عدالتی و نقض حقوق بشر در قرون اخیر بوده‌اند. حمایت از حکومت‌های مستبد و دیکتاتور دست‌نشانده در اقصی نقاط جهان و مقابله با حکومت‌های مردمی با کودتا و لشکرکشی به کشورهای مختلف به بهانه حقوق بشر نمونه‌ای از این اقدامات ضد حقوق بشری این دولت‌هاست. حمایت از صدام در جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، حمایت از رژیم پهلوی در کشتار مردم ایران، کشتار صبرا و

شتیلا، حمایت از رژیم صهیونیستی در اشغال فلسطین، دست داشتن در سرنگونی بیش از پنجاه دولت در جهان، مباران اتمی هیروشیما، لشکرکشی به عراق و افغانستان، زندان‌های مخفی ابوغریب و گوانتانامو و... نمونه‌ای از اقدامات آمریکا و دولت‌های اروپایی مدعی حقوق بشر بر ضد بشر است. رهبر انقلاب با برشمردن نمونه‌هایی از این اقدامات می‌فرماید: «پشتیبانان صدام در دنیا چه حق دارند نام حقوق بشر بیاورند، آنها که برای بشر ارزش حیوانات هم قائل نیستند، آنها که حاضرند هزاران انسان را برای تأمین منافع خودخواهانه خودشان در خاک بیاندازند، جنگ‌افروزان دنیا چه حق دارند نام حقوق بشر بیاورند، مجامع بین‌المللی که فاجعه‌های مکرر قدرتمداران و گردن کلفتان عالم را تحمل می‌کنند صبرا و شتیلا را نمی‌بینند، دزفول ضربت خورده و کتک خورده را نمی‌بینند، انسان‌های بی‌گناه و محروم آفریقا و آمریکای لاتین را که این طور زیر چکمه نظامیان وابسته له می‌شوند، نمی‌بینند، صدای آنها را نمی‌شنوند، چه حق دارند اینها این مجامع باز هم نام حقوق بشر بر خودشان بگذارند» (۱۳۶۱/۱۰/۶).

«چه دولت‌هایی از اختناق چندده‌ساله رژیم پهلوی در ایران حمایت می‌کردند؟ آیا غیر از آمریکا و انگلیس، دولت‌هایی مطرح بودند؟ آن وقت این دو کشور ادعا می‌کنند که طرفدار حقوق بشر و آزادی بیاندند!». (۱۳۶۸/۳/۲۸) «دولت آمریکا، همان دولتی است که افسر جنایتکارش دستور تیر داد، موشک شلیک کردند، هواپیمای مسافربری چندصد نفره را در دریا ساقط نمودند و مرد و زن و کوچک و بزرگ را نابود کردند و دولت آمریکا این افسر را محاکمه نکرد و شنیدیم که رئیس‌جمهور فعلی آمریکا، به آن افسر مدال لیاقت داده است! اینها این طور هستند» (۱۳۶۹/۲/۱۲). «طبق بعضی از گزارش‌ها، آمریکا پس از جنگ دوم [جهانی] تا امروز برای سرنگونی پنجاه دولت اقدام کرده! در مورد پنجاه دولت انواع و اقسام اقدام‌ها را کرده، با ده‌ها جریان مقاومت مردمی مخالفت کرده که اینها در کارنامه آمریکا و دیگران مضبوط است. استفاده از بمب اتم، تنها موردی که بمب اتم استفاده شده است [توسط] آمریکاست که بیش

از همه دم از مردم و دم از حقوق مردم و مانند اینها می‌زند و بیش از دویست هزار نفر کشته شدند - در آن حوادث ژاپن - و تعداد خیلی بیشتری هم دچار عوارض آن شدند. زندان گوانتانامو، زندان ابوغریب، این حوادثی که پیش آمد، زندان‌های مخفی‌ای که در اروپا ثابت شد برای همه و روشن شد که اینها زندان‌های مخفی دارند و مردم را شکنجه می‌کنند و بی‌محاکمه نگه می‌دارند که هنوز هم هست، همه دارند می‌بینند» (۱۳۹۳/۶/۱۳).

یکی از مصادیق نقض حقوق بشر، حمایت از ناقضان حقوق بشر است و در این مورد آمریکا با حمایت از بزرگ‌ترین رژیم‌های تروریستی مانند رژیم صهیونیستی و نیز حمایت از گروهک‌های تروریستی مانند گروهک منافقین بزرگ‌ترین حامی تروریسم به شمار می‌رود. رهبر انقلاب با اشاره به این نکته می‌فرماید: «ما هفده هزار شهید ترور در کشور داریم، هفده هزار شهید ترور! این رقم، رقم کوچکی است؟ این حرف شوخی است؟ آن کسانی که این ترورها را انجام دادند، امروز آزادانه در کشورهای غربی دارند، حرکت می‌کنند. این ترورها، ترور چه کسانی بود؟ ترور کاسب، ترور کشاورز، ترور عالم، ترور استاد دانشگاه، ترور مؤمن متعهد، ترور کودکان، ترور زنان، هفده هزار شهید ترور در تاریخ انقلاب اسلامی ثبت شده است» (۱۳۹۴/۴/۶). «از هفتم تیر تا دوازدهم تیر شما ببینید چقدر ترور، قتل عام و کشتار [انجام شد]؟ [چقدر] زن، کودک، عالم، سیاستمدار، به وسیله عوامل آمریکا آماج این جنایات قرار گرفتند؟ اگر طراح این حوادث هم سرویس‌های امنیتی آمریکا و غرب نبودند، حداقل کمک‌کننده بودند، حداقل تشویق‌کننده بودند» (۱۳۹۴/۴/۶). «ما امروز صد سند غیر قابل خدشه در اختیار داریم که نشان می‌دهد دولت آمریکا پشت سر ترورها و تروریست‌هایی بوده است که در ایران یا در منطقه واقع شده است. ما با این صد سند، آبروی آمریکا را در دنیا خواهیم برد؛ آبروی این مدعیان حقوق بشر و مبارزه با تروریسم را در دنیا پیش افکار عمومی خواهیم ریخت؛ اگرچه امروز هم آبرویی ندارند» (۱۳۹۰/۸/۱۱).

«آیا آنچه که امروز در فلسطین می‌گذرد بزرگ‌ترین نمونه نقض حقوق بشر نیست؟! چرا اینها اعتراض نمی‌کنند؟ اگر اینها طرفدار حقوق بشرند، چرا به اسرائیل کمک می‌کنند؟ آنچه

که امروز در شرق اروپا می‌گذرد - در همین منطقه بوسنی هرزگوین - آیا فجیع‌ترین و شنیع‌ترین نمونه نقض حقوق بشر نیست؟! آیا کسانی از دستگاه‌های غیر مسئول دنیا نرفتند آنجا و گزارش نیاوردند و نگفتند که چه فجایعی اتفاق می‌افتد؟! همه خبر ندادند که زمستان اینها زمستان سخت و مهلکی است؟! عکس‌ها را ندیدند؟! فیلم‌ها را نشان ندادند؟! اردوگاه‌ها را توصیف نکردند؟! چرا وارد نمی‌شوند؟! چرا محکوم نمی‌کنند؟! چرا از زبان فراتر نمی‌روند؟!».

(۱۳۷۱/۸/۱۳) «فلسطین در چه وضعی است؟ فلسطینی‌ها در چه وضعند؟ غزه در چه حالی است؟ احوال مردم غزه را مردم دنیا نمی‌دانند؟ بیمار محتاج درمان اضطراری در آن قطعه مظلوم زمین، روی زمین مانده است، داروهای ابتدایی در اختیار او قرار نمی‌گیرد! چرا؟ چون آمریکا پشت سر رژیم صهیونیستی غاصب است. یک کشوری را، یک مردم مظلومی را از اطراف محاصره کنند، راهی به بیرون نداشته باشند، هیچ امکانی نداشته باشند، مریضشان هم روی زمین می‌ماند، گرسنه‌شان هم گرسنه می‌ماند، اولیات زندگی هم از آنها دریغ داشته می‌شود، اینها ظلم نیست؟ اینها تخلف از حقوق بشر نیست؟» (۱۳۹۲/۱۰/۱۹). «امروز آفریقای جنوبی و بسیاری از کشورهای آفریقایی و آسیایی و نیز سرزمین‌های اشغالی مقهور سلطه غاصبان صهیونیست خبیث - که سیاه‌ترین رژیم‌ها را دارند - با پشتیبانی کدام کشورها حکومت خود را حفظ کرده‌اند و بزرگ‌ترین اختناق‌ها را اعمال می‌کنند؟! اسرائیل که جنوب لبنان را بمباران می‌کند و مرکز تجمع کودکان را ویران می‌سازد و جنایت‌بارترین حرکت را از خود نشان می‌دهد، با پشتیبانی کدام کشور این فجایع را مرتکب می‌شود؟! قطعاً اگر پشتیبانی آمریکا از اسرائیل نبود، این کشور امکان ادامه حیات نداشت. در حقیقت آمریکاست که دارد جنوب لبنان را بمباران می‌کند» (۱۳۶۸/۳/۲۸).

۱۱. میزان رعایت حقوق بشر در کشورهای مدعی

بررسی وضع حقوق بشر در کشورهای مدعی حقوق بشر و آزادی نشان می‌دهد که نه تنها موضوع حقوق بشر و اجرای عدالت در این کشورها در اولویت نیست، بلکه قوانین بر مبنای

تبعیض و ترجیح گروه یا قومیت و نژاد ویژه تعریف و اجرا می‌شود. در حقیقت مدعیان حقوق بشر از بزرگ‌ترین ناقضان حقوق بشر در کشورهای خود هستند. در مهد دموکراسی و آزادی بیان یعنی، فرانسه مسلمانان از حق حجاب در مراکز آموزشی محروم می‌شوند، تحقیق و بررسی و اظهار نظر درباره هولوکاست در اروپا ممنوع است، نقض حقوق سیاهان و رنگین پوستان در آمریکا نهادینه شده است و از این قبیل موارد نقض حقوق بشر در این کشورها به قدری زیاد است که قابل احصا نیست. رهبر انقلاب به مواردی از نقض حقوق بشر در این کشورها اشاره می‌فرماید: «آیا شما در داخل کشور آمریکا توانسته‌اید عدالت را برقرار کنید؟ آیا می‌توانید ادعا بکنید، سیاهان آمریکا - که چهل، پنجاه میلیون نفر جمعیت دارند - در آخر قرن بیستم از حقوقی برابر با سفیدها برخوردارند؟» (۱۳۶۹/۱۰/۱۰). «دیدید که در فرانسه به دختر مسلمان اجازه نمی‌دهند روسری به سر کند! دیدید که در آمریکا، مأموران دولتی، برای انجام فرایض مذهبی، مسلمانی را در جلوی چشم مردم کتک می‌زنند که چرا در فرودگاه نماز خواندی!» (۱۳۶۹/۹/۷). «سیاهان آمریکا در مقابل دولت آمریکا دست به قیام زدند، دست به یک نهضت زدند. دولت آمریکا با اینها چه کرد؟ آیا حاضر شد خواسته‌های مشروع انسانی آنها را برآورده کند؟ نه!» (۱۳۵۹/۳/۲). «سیاهان آمریکا یک وضع بسیار دردآور و کشنده‌ای را دارند که برای هر انسانی که برای حقوق بشر ارزشی قائل است، گزنده است. چهل میلیون سیاه در آمریکا زندگی می‌کنند که از بیشتر حقوق اجتماعی در این کشور مرفه و بزرگ و ثروتمند اینها محرومند. در حالی که فریاد دفاع از حقوق بشر از سوی آمریکایی‌ها و سازمان‌های آمریکایی و بعضی از مقامات آمریکایی گوش دنیا را کر کرده بود و کر می‌کند» (۱۳۶۳/۶/۲۳).

«در مقابل آن کسی که هولوکاست را مورد سؤال قرار بدهد همه بسیج می‌شوند سداگاه‌هاشان، دولت‌هاشان، روزنامه‌هاشان - اما در مقابل اهانت به نبی مکرم اسلام نه فقط اعتراض نمی‌کنند، بلکه هم‌صدایی هم می‌کنند! این حقوق بشر است؟ این احترام به انسانیت است؟ این احترام به انسان‌هاست؟» (۱۳۸۷/۱/۱). «در سال ۷۱ یا ۷۲ در زمان ریاست جمهوری پدر همین بوش بر اثر ظلم واضحی که علیه سیاه پوست‌ها به وقوع پیوسته

بود، شورش عظیمی در بعضی از ایالت‌های آمریکا به وجود آمد و چون پلیس نتوانست مقابله کند ارتش را وارد صحنه کردند. در زمان رئیس‌جمهور بعدی، بیش از هشتاد نفر از فرقه داوودیان را -یک فرقه مسیحی مخالف سیاست‌های دولت آمریکا- که در یک خانه اجتماع کرده بودند و با اخطار پلیس بیرون نمی‌آمدند، جلوی چشمان مرد و زن و کودک، زنده‌زنده در آتش سوزاندند، اما اینها خم به ابرویشان نیامد! رعایت حقوق بشر آنها این است!» (۱۳۸۴/۱/۱).

«هیچ کشوری در دنیا به قدر آمریکا به نسبت جمعیت، زندانی ندارد! نزدیک سیصد میلیون جمعیت دارند، اما نسبت زندانی‌های آنها به این جمعیت از نسبت زندانی‌های همه کشورهای دنیا به جمعیتشان بیشتر است» (۱۳۹۱/۸/۱). «امروز دولت‌های آمریکا ملت خود را ذلیل کرده‌اند، گمراه کرده‌اند همان‌طور که قرآن درباره فرعون می‌فرماید: «و اضل فرعون قومه و ما هدی». مردم خودشان را گمراه کردند، نمی‌گذارند از حقایق مطلع شوند. این حرکت ۹۹ درصدی و حرکت ضد وال استریت که در آمریکا راه افتاده، با توجه به این است که مردم آمریکا از بسیاری از حقایق مطلع نیستند، اگر مطلع باشند، این حرکت شاید ده برابر شدیدتر شود» (۱۳۹۱/۸/۱). «شما حقوق بشر را کار ندارید. آن دیروزتان، آن امروزتان، این قضایای داخل آمریکا و مسئله سیاهان. ده‌ها میلیون، شاید پنجاه میلیون یا بیشتر -الآن درست در ذهنم نیست- سیاهان آمریکا هستند از حقوق انسانی محرومند. در داخل شهرهای آمریکا در زیر سایه حکومتی که خود را پرچمدار حقوق بشر می‌داند و انسان‌های عاقل و هوشمند دنیا را به لبخند تمسخر وادار می‌کند. این هزاران انسانی که در سی و چند شهر آمریکا در همین روزها سربلند کردند و خشم خودشان را ابراز کردند، اینها به کی اعتراض داشتند جز به شما؟ به رژیم آمریکا؟ از که شکایت داشتند به خاطر تزییع حقوقشان؟ شما زیر پای خودتان دارید شهروندان خودتان را فقط به جرم اینکه پوستشان سیاه است لگدمال می‌کنید. دم از حقوق بشر می‌زنید؟!» (۱۳۷۱/۲/۱۶).

۱۲. نتیجه‌گیری

با توجه به آنچه گذشت در نگاه رهبر معظم انقلاب با اینکه وظیفه نهادهای جهانی حقوق بشر از جمله کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد رصد کردن میزان رعایت قوانین بین‌المللی حقوق بشر توسط حکومت‌ها و بررسی شکایت‌های نقض حقوق بشری و اقدام برای احقاق حقوق مظلومین در برابر تعدی‌کنندگان به حقوق انسان‌هاست در عمل، هدف از تأسیس این نهادها توجیه استعمار نوین در پوشش‌های حقوق بشری به جای شیوه قدیم استعمار است. واژه بشر در نگاه آنها نه به معنای همه آحاد بشر - فارغ از نژاد، قومیت، مکان و زمان - بلکه به معنای تبعیض و ترجیح قومی و نژادی است و اساس تأسیس این مراکز، احقاق حقوق بخش خاصی از بشر و استعمار و سلطه بر بخش دیگر است و حمایت از این بخش خاص از بشر تنها شامل افرادی است که همسو با اهداف استعماری آنها هستند و اگر در تعارض با اهداف آنها باشند، حقوقشان ارزشی ندارد. همچنین ملاحظه آمار نقض حقوق بشر توسط دولت‌ها نشان می‌دهد که بزرگ‌ترین نقض حقوق بشر در جهان، توسط قدرت‌های سلطه‌طلب جهانی و دولت‌های مورد حمایت آنها انجام می‌شود. در صدر این ناقضان، دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی و برخی از دولت‌های اروپایی مانند انگلیس و فرانسه که پیش‌گامان استعمار قدیم بوده‌اند، قرار دارند. در نگاه رهبر انقلاب، بررسی کارکرد موضوع حقوق بشر و نهادهای جهانی حقوق بشری در دیپلماسی قدرت‌های مستکبر جهان یعنی، آمریکا و هم‌پیمانانش را به این نتیجه می‌رساند که حقوق بشر به عنوان ابزار و پوششی برای توجیه اقدامات ضد بشری این قدرت‌ها تبدیل شده است و لزوم هوشیاری ملت‌های جهان در مقابل این فریب جهانی را می‌طلبد.

فهرست منابع

* قرآن کریم

۱. ابراهیمی، جهانبخش (۱۳۸۲). سیری در حقوق بشر. تهران: انتشارات زوار.
۲. امیرارجمند، اردشیر (۱۳۸۱). مجموعه اسناد بین‌المللی حقوق بشر. تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
۳. بطحایی، سید محمد هاشم (۱۳۸۳). اسلام و حقوق بشر: مجموعه مقالات حقوق بشر در جهان امروز. تهران: شرکت سهامی انتشار.
۴. بیانات رهبر انقلاب به مناسبت روز معلم و روز جهانی کارگر ۱۳۶۹/۲/۱۲
۵. بیانات رهبر انقلاب در اجتماع بزرگ مردم مشهد ۱۳۶۹/۱/۲
۶. بیانات رهبر انقلاب در افتتاحیه پنجمین کنفرانس اندیشه اسلامی ۱۳۶۵/۱۱/۹
۷. بیانات رهبر انقلاب در پیام به کنگره عظیم حج ۱۳۷۷/۱۲/۲۸
۸. بیانات رهبر انقلاب در پیام به کنگره عظیم حج ۱۳۷۲/۲/۲۸
۹. بیانات رهبر انقلاب در پیام رادیو تلویزیونی به مردم ۱۳۶۰/۸/۲۷
۱۰. بیانات رهبر انقلاب در خطبه نماز جمعه ۱۳۶۴/۶/۲۹
۱۱. بیانات رهبر انقلاب در خطبه های نماز جمعه ۱۳۶۴/۹/۸
۱۲. بیانات رهبر انقلاب در خطبه های نماز جمعه تهران ۱۳۵۹/۳/۲
۱۳. بیانات رهبر انقلاب در خطبه های نماز جمعه تهران ۱۳۶۳/۶/۲۳
۱۴. بیانات رهبر انقلاب در خطبه های نماز جمعه تهران ۱۳۸۸/۳/۲۹
۱۵. بیانات رهبر انقلاب در دیدار اعضای برگزار کننده کنگره حج ۱۳۷۱/۲/۱۶
۱۶. بیانات رهبر انقلاب در دیدار با اعضای مجلس خبرگان رهبری ۱۳۹۳/۶/۱۳
۱۷. بیانات رهبر انقلاب در دیدار با خانواده شهدای ۷ تیر ۱۳۹۴/۴/۶
۱۸. بیانات رهبر انقلاب در دیدار با خانواده های معظم شهدا و جانبازان شهرهای مختلف ۱۳۶۹/۳/۲
۱۹. بیانات رهبر انقلاب در دیدار با فرماندهان و جمعی از پاسداران کمیته های انقلاب اسلامی ۱۳۶۹/۱۰/۱۰
۲۰. بیانات رهبر انقلاب در دیدار با مسئولان و هیئت اجرایی سازمان هلال احمر ۱۳۶۱/۱۰/۶
۲۱. بیانات رهبر انقلاب در دیدار با نیروهای مقاومت بسیج، پرستاران و پرسنل نیروی دریایی ارتش ۱۳۶۹/۱۰/۷
۲۲. بیانات رهبر انقلاب در دیدار دانش آموزان و دانشجویان ۱۳۹۱/۸/۱۰
۲۳. بیانات رهبر انقلاب در دیدار دانش آموزان و دانشجویان ۱۳۷۱/۸/۱۳
۲۴. بیانات رهبر انقلاب در دیدار دانش آموزان و دانشجویان ۱۳۹۰/۸/۱۱
۲۵. بیانات رهبر انقلاب در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی ۱۳۸۴/۱/۱
۲۶. بیانات رهبر انقلاب در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی ۱۳۸۷/۱/۱
۲۷. بیانات رهبر انقلاب در دیدار مردم پاکدشت ۱۳۸۳/۱۱/۱۰
۲۸. بیانات رهبر انقلاب در دیدار مردم قم ۱۳۹۲/۱۰/۱۹
۲۹. بیانات رهبر انقلاب در مراسم بیعت خانواده های شهدای هفتم تیر ۷/۴/۱۳۶۸

۳۰. بیانات رهبر انقلاب در مراسم بیعت فرماندهان، نمایندگان ولی فقیه و...، ۱۳۶۸/۳/۲۸
۳۱. جوادی آملی، عبدالله (۱۳۷۵) فلسفه حقوق بشر. قم: مرکز نشر اسراء.
۳۲. ذاکریان، مهدی (۱۳۹۰). حقوق بشر در هزاره جدید. تهران: دانشگاه تهران: دانشکده حقوق و علوم سیاسی.
۳۳. طوسی، ابوجعفر محمدبن حسن (۴۶۰) تهذیب الاحکام. تهران: دارالتعارف للمطبوعات.
۳۴. قاری سید فاطمی، سید محمد (۱۳۸۸). حقوق بشر در جهان معاصر. تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های حقوقی شهر دانش.
۳۵. مصباح یزدی، محمدتقی (۱۳۸۸). نگاهی گذرا به حقوق بشر از دیدگاه اسلام. قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره).
۳۶. نبویان، سید محمود (۱۳۸۸). حق و چهار پرسش بنیادین. قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره).